

(100)

هو الابهی

ای امة الله هر چند مصائب و رزایا و متاعب و بلایا از جمیع انجا بر شما استیلا یافته یک روز شهادت آن نور هدی شمع انجمن احباء ستاره درخشنده افق اعلی تاج وهاج فرق شهداء یک روز صعود موقن بالله مؤمن بآیات الله منجذب بنفحات الله دمی شماتت اعداء و هنگامی شامت اشقیاء و وقتی نهب و غارت خصماء و آنی تکفیر و تهمت علماء ولی چون جمیع در سبیل الله وارد و واقع زهرش شهد و شکر است و لیل الیلش صبح انور سم قاتلش دریا ق فائق است و نیش قاطعش نوش رائق جام بلا نصیب عاشقان روی اوست و سهام جفا آرزوی سینه مشتاقان کوی او ولی نتیجه هر قطرهئی از این زهر در ملکوت ابهی دریای سکر است و ثمره این حنظل جفا در رفیق اعلی عسل مصفی ای خدا رحمی فرما و این جان پژمرده مرا آزادی عطا فرما و بزودی در آستان خاصانت حاضر کن قسم بجمالت که خانه دل بشدتی تنگ و مغمومست که دل کلوخ و سنگ پرخونست از جمیع جهات بحر احزانست که پرموجست و ناله و فغانست که متواصل باوجست تعجیل فرما نه تأجیل تا این روح بتنگ آمده از تن از ظلمات مهلکه امکان و عسرت و فرقت و حرقت نجات یافته در آستان مقدست توجه نماید و در سایه الطاف دوستانت مقرر گزیند (ع ۶)